

Til § 11.

I Overensstemmelse med Praksis gives der bl. a. Forpagtere, der betaler Skatten af den forpagtede Ejendom, Ret til at klage over Vurderingen af denne. Forinden Kendelse afsiges, skal Ejeren dog ifølge Forslagets § 16 have haft Lejlighed til at udtale sig.

Til § 12.

I Stk. 1 og 2 er det foreslaaet, at der ved Landsskatterettens Behandling af Klager skal foreligge en skriftlig Udtalelse saavel fra Klageren som fra Ligningsdirektoratet, ligesom baade den skattepligtige og Ligningsdirektøren efter Begæring skal have Adgang til at udtale sig mundtligt for Retten.

Den foreslaaede Bestemmelse i Stk. 3, 1ste Punktum, tager bl. a. Sigte paa de Tilfælde, hvor der, forinden Behandlingen af en Klage over Vurderingen af en Ejendom ved en almindelig Vurdering er afsluttet, er foretaget en Omvurdering af vedkommende Ejendom. I saadanne Tilfælde er det rimeligt og praktisk, at begge Vurderinger kan paadømmes under eet. Bestemmelsen i 2det Punktum er paakrævet som Følge af Ordningen i Grundstignings-skyldslovens § 3 med Hensyn til Grundbeløbs-Fordeling i Anledning af Udstykning.

Til § 13.

De Skatteydere, der ikke har kunnet godkende Skatteraadens Ansættelse af deres Indkomst og Formue, har i Almindelighed benyttet den Fremgangsmaade først at paaklage Ansættelsen til Landsoverskatteraadet og derefter eventuelt anlægge Sag ved Domstolene, hvis Landsoverskatteraadets Afgørelse ikke er fundet tilfredsstillende. Der er dog forekommet Tilfælde, hvor Paaklage til Landsoverskatteraadet er undladt, saaledes at Sagen direkte er indbragt for Domstolene uden at være paakendt af den øverste Appellinstans indenfor Skattemyndighederne.

En saadan Fremgangsmaade er lidet stemmende med hele den ved Indkomstskatteloven indførte Ligningsordning, der forudsætter, at Klager over Skatteraadens Ansættelser afgives til nærmere Undersøgelse og Paakendelse af Landsoverskatteraadet. Saavel af denne Grund som under Hensyn til den foreslaaede Oprettelse af en Landsskatteret, der alene skal have den Opgave at paakende Klager, er det i § 13

foreslaaet, at Sager vedrørende Skatte-spørgsmaal, der er undergivet Paakendelse ved de almindelige Domstole, ikke kan indbringes for disse førend 6 Maaneder efter, at Sagen er indbragt for Landsskatteretten.

Til § 15.

Efter den i Stk. 1 foreslaaede Regel er Landsskatteretten uanset Klagens Indhold berettiget til at optage den for Retten indbragte Ansættelse i sin Helhed til Kendelse. Retten kan saaledes eventuelt ændre Ansættelsen i en anden Retning end den af Klageren ønskede. En tilsvarende Regel findes i den gældende Indkomstskattelovs § 32.

Med Hensyn til den i Stk. 2 indeholdte Regel henvises til Loven af 7. August 1922 om Beskatning til Staten af faste Ejendomme, § 12, sidste Stykke, hvorefter Overskyldraadets Kendelser er endelige.

Til § 18.

Med Hensyn til de i Ejendomsskatte-loven af 7. August 1922, § 17, foreskrevne Indberetninger, som det ved Ejendoms-overdragelser paahviler hver af Parterne at afgive til Overskyldraadet, er der paa Grundlag af Tinglysningslovens og Ejendomsskatte-lovens Bestemmelser truffet den Ordning, at Indberetningerne afgives af Skødemodtageren ved Anmeldelse af Skødet til Tinglysning, hvorefter Tinglysningskontorerne indsender Indberetningerne til Overskyldraadet.

Da denne Ordning har virket tilfredsstillende, er det i Forslagets § 22 foreslaaet, at Ejendomsskatte-lovens § 17 bortfalder, idet denne Lovbestemmelse erstattes af Forslagets § 18.

Til § 19.

Den foreslaaede Regel vedrørende Paa-anke af Vurderingsraadens Erstatnings-ansættelser i Henhold til Lensafsløsnings-loven stemmer med den hidtil fulgte Praksis.

Til §§ 21—23.

Disse Paragraffer indeholder de Æn-dringer, der som Følge af den foreslaaede Omorganisation af Landsoverskatteraadet og Overskyldraadet maa foretages i de gældende Love om Indkomstskat og Ejendomsskat til Staten samt i Loven om personlig Skat til Kommunen.